

nes. Det vil også lette på virksomhedernes administrative byrder.

Vi mener også, at man må gøre sig klart, hvilke problemer vi vil stå over for, når Øresundsbroen er færdig. Vi må se i øjnene, at København skal konkurrere med Malmø om erhvervslivet. Derfor skal der være et ordentligt erhvervsklima i København.

Med Øresundsregionen som en europæisk metropol bliver det muligt for området at tiltrække virksomheder. Men det er vigtigt, at de etablerer sig på den rigtige side af sundet. Det kræver også ordentlige vilkår for erhvervsturismen. Det Konservative Folkeparti foreslår derfor, at momsaflyftningsretten for hotel- og restaurationsydelse hæves til 100 pct. Det vil give os mulighed for at konkurrere med svenskerne.

Så til sygehusene:

For Det Konservative Folkeparti er et godt sundhedsvæsen et kerneområde i vores velfærdssamfund. Finanslovaftalen for 1999 var på sygehusområdet et fremskridt. For første gang indgår det private sygehus som et reelt alternativ. Vi synes, at det er sundt fornuft at benytte de private sygehuse som et supplement til de offentlige sygehuse, men at det offentlige skal betale. Sygdomsbehandling og betaling for den er og bliver en offentlig opgave.

Vi fik sidste år iværksat en behandlingsgaranti for en række sygdomme. Vi havde ønsket, at denne garanti skulle omfatte alle livstruende og livskvalitetstruende sygdomme. Vi ønsker at fortsætte i det spor, der blev lagt sidste år, og udvide behandlingsgarantien til at omfatte andre sygdomme.

Behandlingsgarantien skal omfatte alle alvorlige sygdomme. Vores forslag har høj prioritet, og vi er villige til at afsætte flere penge på området, ja, vi mener, der skal flere penge til.

Vi ønsker også, at der udarbejdes en 5-årig kræftplan. Vi er sattet bagud, når det drejer sig om kvaliteten i kræftbehandlingen. Vi ønsker, at flere sygehuse forsynes med strålekanoner, og at det indgår i den kræftplan, som vi foreslår.

Vi er også utilfredse med, at forslaget om brystscreening ikke er finansieret i regeringens finanslovsforslag. Regeringen er pålagt af et flertal i Folketinget at iværksætte dette, og alligevel er det ikke med. Regeringen må handle, og det skal gå hurtigt.

I regeringens forslag savner vi udspil på voksen- og efteruddannelsesområdet. De bebudede

reformer er foreløbig skudt til hjørne. Set i lyset af de enorme summer, der bruges årligt på området, er den besparelse, som regeringen lægger op til, beskedent. Der kan spares langt mere, end regeringen lægger op til. Der er for meget resourcespild, for mange af uddannelserne lapper ind over hinanden. Ikke alle uddannelser giver højere faglig kvalitet for den enkelte.

Voksen- og efteruddannelserne bør samles i ét ministerium og hele området reguleres i én lov. Der skal ryddes op i kursusudbudet og sikres en reel efterspørgselsstyring. Det kan ske ved at indføre deltagerbetaling i form af gebyr.

Ikke alt er en offentlig opgave. Derfor foreslår vi, at virksomhederne ikke fremover skal kunne sende medarbejdere på offentligt finansierede kurser, hvis det f.eks. er som led i, at virksomheden indfører ny teknologi, nye maskiner eller andet. Den udgift må virksomhederne selv afholde.

Det er ikke kun på voksen- og efteruddannelsesområdet, der skal gøres noget. De videregående uddannelser kræver et løft. IT-indsatsen skal styrkes, og IT skal indgå som en naturlig del af studiet, uanset hvilken videregående uddannelse man vælger.

Den øgede internationalisering stiller også krav. De studerende skal gives bedre muligheder for at tage en del af studieforløbet i udlandet, ligesom vi skal benytte os mere af lærere fra udlandet. De studerende skal gives bedre økonomiske kår og bedre SU, når de tager til udlandet for en periode.

Der er fortsat udset til mangel på arbejdskraft inden for de naturvidenskabelige områder. Forholdene her skal forbedres for de studerende. Samtidig skal efteruddannelsesindsatsen forbedres, særlig for ledige ingeniører.

Et væsentligt tema i efteråret bliver forhandlingerne om et nyt politiforlig. For Folketinget er det helt afgørende, at politiets rammer forbedres. I regeringens finanslovsforslag er der lagt op til en afgang i politistyrken på over 800 mand i de kommende år. Det er uacceptabelt, og det er helt uforvarsligt. Det stemmer heller ikke overens med de løfter, som statsministeren for kort tid siden var fremme med.

Presset på politiet de senere år har været enormt. Røckerkrigen har lagt beslag på meget, men fordi idyllen har sænket sig over rockerne, betyder det jo ikke, at alt er, som det skal være. Der vil fortsat være et stort behov for at komme den kriminalitet til livs, som rockerne står bag, og som de nu måske har bedre tid til.